

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010084
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4414010084.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného H. V., pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, Trestného zákona účinného do 01.01.2006 (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, o sťažnosti odsúdeného H. V. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 4Nt/7/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.05.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. V. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného H. V. (ďalej len „odsúdený“), ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 16.12.2004, sp. zn. 1T/179/2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 10.03.2005, sp.zn. 6To/2/2005.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutočnosť uvedená v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 (ďalej len „Nález“) je skutočnosťou súdu skôr neznámou a vyšla najavo až po právoplatnom rozhodnutí vo veci, odsúdenému však bol trest ukladaný aj podľa § 35 odsek 2 Trestného zákona účinného v čase rozhodovania, pričom Nálezom, na ktorý poukazuje samotný odsúdený, bol vyslovený nesúlads s Ústavou SR, v ustanovení § 41 odsek 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Súd, ktorý o podanom návrhu rozhodoval, nemôže analogicky posudzovať a vyvodzovať protiústavnosť ustanovení Trestného zákona. Ak by aj ustanovenie § 35 odsek 2 Trestného zákona bolo v rozpore s Ústavou SR, analogicky ako ustanovenie § 41 odsek 1 Trestného zákona, táto skutočnosť ešte nezakladá povinnosť automaticky vyhovieť návrhu odsúdeného. Súd musí pri posudzovaní odôvodnenosti návrhu na povolenie obnovy konania vychádzať aj zo zákona č. 38/1993 Z. z., ktoré odkazuje na podmienky obnovy konania uvedené v Trestnom poriadku. Z uvedeného vyplýva, že pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania, je okrem vyššie uvedenej novej skutočnosti potrebné posudzovať podmienky ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku vo vzťahu k výroku o treste. Súd pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania posudzoval primeranosť uloženého trestu, skutočnosť, že u odsúdeného neboli vzhľadnuté žiadne poľahčujúce okolnosti a trest uložený odsúdenému v pôvodnom konaní zodpovedá kritériám pre ukladanie trestov v tom čase platného a účinného Trestného zákona. Preto súd I. stupňa nevzhladol splnenie podmienok na povolenie obnovy konania uvedené v § 394 odsek 1 Trestného poriadku .

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Tos/40/2013 zo dňa 16.12.2013, v ktorom sa tento zaoberal skutočnosťou, že ustanovenie § 35 odsek 2 Trestného zákona upravuje rovnaký mechanizmus sprísnenia trestnej sadzby ako ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa Nález týka a taktiež poukázal na Judikát kolégia Krajského súdu v Žiline prijatý dňa 10.12.2013, v zmysle ktorého je citovaný Nález aplikovateľný aj vo vzťahu k rozsudkom

všeobecných súdov, v ktorých bolo pri ukladaní trestu použité ustanovenie § 35 odsek 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006.

Preto navrhol zrušiť napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku a sám vo veci povoliť obnovu konania.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, rozhodol správne o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pretože obnova konania sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste. Vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí súdom I. stupňa a to oboznámením spisu Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 1T/179/2004 a odpisom z registra trestov bolo preukázané, že nie sú splnené podmienky ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Podľa § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa článku 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Z uvedeného je zrejmé, že nebola splnená podmienka požadovaná ustanovením § 41b odsek 1 citovaného zákona o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky na konštatovanie, že strata účinnosti právneho predpisu je v danom prípade dôvodom obnovy konania podľa ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, pretože ustanovenie, podľa ktorého bol odsúdenému trest ukladaný, nestratilo účinnosť. Preto aj podľa názoru krajského súdu na povolenie obnovy daného konania neboli splnené materiálne podmienky požadované citovaným ustanovením Trestného poriadku.

K úvahám súdu I. stupňa, ktoré aj krajský súd považuje za vecne správne a zákonné a na ktoré z týchto dôvodov preto odkazuje, ešte dodáva nasledovné:

citovaný Nález je dôvodom na povolenie obnovy konania iba v tom prípade, pokiaľ by bol trest odsúdenému ukladaný podľa Trestného zákona č. 300/2005 účinného od 01.01.2006, v danom prípade však bol odsúdenému ukladaný trest za použitia § 35 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Krajský súd je toho názoru, že všeobecný súd nie je oprávnený extenzívne rozširovať nález Ústavného súdu SR aj na ustanovenia iných zákonov, ktorých sa nález ústavného súdu nedotýka, pretože všeobecný súd nie je oprávnený robiť rozširujúci výklad nálezu ústavného súdu a to ani v tom prípade, ak by sa takýto rozširujúci výklad mohol v konečnom dôsledku javiť ako spravodlivý výklad.

V neposlednom rade však krajský súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR I.ÚS 724/2013, z obsahu ktorého vyplýva, že z obsahu ustanovenia § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu v spojení s § 394 odsek 1 Trestného poriadku, plne rešpektuje požiadavku jednosmerného pôsobenia právnych noriem a nemožno ho označiť za arbitrárny alebo zjavne neodôvodnený. V dôsledku opačného výkladu, t.j. keby ustanovenie tohto zákona bolo dôvodom obnovy konania tzv. ex lege, došlo by k nadbytočnému, formálnemu a neúčelnému prehodnocovaniu právoplatných rozhodnutí v trestných veciach a nová skutočnosť (strata účinnosti časti ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona) súdu skôr neznáma musí byť hodnotená z hľadiska jej vplyvu na prípadný nepomer uloženého trestu k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a. V danom prípade bol trest uložený vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov za použitia ustanovenie § 35 odsek 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006. Vychádzajúc z trestnej sadzby pri trestnom čine lúpeže 2 až 10 rokov a rešpektujúc zrušenú časť ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona účinného do 01.01.2006 a aplikovanie tejto úpravy aj na ustanovenie § 35 odsek 2 Trestného zákona odsúdenému by bol ukladaný trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby 2 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Odsúdenému uložený trest v polovici trestnej sadzby, vzhľadom na závažnosť činu, skutočnosť, že sa dopustil niekoľkých trestných činov v období niekoľkých mesiacov, kde okrem iného bola poškodená osoba ako následok

konania odsúdeného spôsobená aj ujma na zdraví, a preto výmera trestu je v súlade so zásadami ukladania trestov uvedených v § 23 a § 31 Trestného zákona účinného do 01.01.2006.

Preto ani krajský súd nezhliadol splnenie materiálnych podmienok ustanovenia § 394 Trestného poriadku nevyhnutných na povolenie obnovy konania v konkrétnej trestnej veci.

So zreteľom na uvedené krajský súd považoval rozhodnutie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné a odôvodnené v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku a preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.